

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi o:

- stwierdzenie nieważności w całości lub w części skierowanej do niej decyzji;
- uchylenie nałożonej na nią grzywny lub obniżenie jej kwoty;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji z dnia 13 września 2006 r. dotyczącą postępowania na podstawie art. 81 WE (sprawa COMP/38.456 — Bitum — Niderlandy), na mocy której wymierzono jej grzywnę z tytułu naruszenia art. 81 WE.

Na poparcie skargi podnosi ona zarzuty i argumenty takiego samego rodzaju, co skarżąca w sprawie T-358/06 *Wegenbouwmaatschappij J. Heijmans BV* przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2006 r. — Heijmans przeciwko Komisji

(Sprawa T-360/06)

(2007/C 20/39)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Heijmans NV (przedstawiciele: adwokaci M.A.F. M. Smeets i A. M. van den Oord)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi o:

- stwierdzenie nieważności w całości lub w części skierowanej do niej decyzji;
- uchylenie nałożonej na nią grzywny lub obniżenie jej kwoty;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji z dnia 13 września 2006 r. dotyczącą postępowania na podstawie art. 81 WE (sprawa COMP/38.456 — Bitum — Niderlandy), na mocy której wymierzono jej grzywnę z tytułu naruszenia art. 81 WE.

Skarżąca powołuje się przede wszystkim na naruszenie art. 81 WE oraz art. 2, 7 i 23 ust. 3 rozporządzenia nr 1/2003. Komisja nie udowodniła, że skarżąca stanowi jednolitą organizację składającą się ze środków osobowych, materialnych i niematerialnych, która naruszyła art. 81 WE, regulując kształtowanie się ceny asfaltu w Niderlandach. Ponadto nie istnieje podstawa prawna do pociągnięcia skarżącej do odpowiedzialności solidarnej, jak również to pociągnięcie do odpowiedzialności jest nieproporcjonalne.

Na poparcie skargi podnosi ona ponadto zarzuty i argumenty takiego samego rodzaju, co skarżąca w sprawie T-358/06 *Wegenbouwmaatschappij J. Heijmans BV* przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2006 r. — Ballast Nedam przeciwko Komisji

(Sprawa T-361/06)

(2007/C 20/40)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Ballast Nedam Infra NV (przedstawiciele: adwokaci A.R. Bosman i J.M.M. van de Hel)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi o:

- stwierdzenie nieważności podanej do jej wiadomości w dniu 25 września 2006 r. decyzji Komisji C(2006) 4090 wersja ostateczna z dnia 13 września 2006 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE (sprawa COMP/38.456 — Bitum — Niderlandy), w zakresie w jakim decyzja ta jest do niej skierowana;
- ewentualnie, stwierdzenie częściowej nieważności decyzji, w zakresie w jakim jest ona do niej skierowana, w odniesieniu do czasu trwania naruszenia oraz odpowiednie obniżenie kwoty nałożonej na nią grzywny;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji z dnia 13 września 2006 r. dotyczącą postępowania na podstawie art. 81 WE (sprawa COMP/38.456 — Bitum — Niderlandy), na mocy której wymierzono jej grzywnę z tytułu naruszenia art. 81 WE.

W jej opinii Komisja w oparciu o niewłaściwe z punktu widzenia prawa i niewłaściwe rzeczowo powody wyszła z założenia, że skarżąca wywarła określony wpływ na zachowanie rynkowe spółek Ballast Nedam Infra BV i Ballast Nedam Grond en Wegen BV.

Na poparcie skargi skarżąca powołuje się, po pierwsze, na naruszenie art. 81 WE. Po drugie, zarzuca ona naruszenie ogólnych zasad prawa wspólnotowego, w szczególności zasady domniemania niewinności. Wreszcie powołuje się ona na naruszenie art. 27 ust. 1 rozporządzenia nr 1/2003 i prawa do obrony, jako że odpowiedzialność skarżącej została przyjęta dopiero w decyzji. Wobec tego nie miała ona możliwości obalenia tego twierdzenia na podstawie materiału dowodowego.

Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2006 r. — Ballast Nedam Infra przeciwko Komisji

(Sprawa T-362/06)

(2007/C 20/41)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Ballast Nedam Infra BV (przedstawiciele: adwokaci A.R. Bosman i J.M.M. van de Hel)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi o:

- stwierdzenie nieważności podanej do jej wiadomości w dniu 25 września 2006 r. decyzji Komisji C(2006) 4090 wersja ostateczna z dnia 13 września 2006 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE (sprawa COMP/38.456 — Bitum — Niderlandy), w zakresie w jakim decyzja ta jest do niej skierowana;
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności art. 2 decyzji, w zakresie w jakim jest on do niej skierowany, w każdym zaś wypadku obniżenie kwoty grzywny nałożonej na nią w art. 2 decyzji;
- stwierdzenie częściowej nieważności art. 1 decyzji, w zakresie w jakim jest on do niej skierowany, o ile dotyczy on czasu trwania naruszenia do października 2000 r. oraz odpowiednie obniżenie kwoty grzywny wymierzonej w art. 2 decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji z dnia 13 września 2006 r. dotyczącą postępowania na podstawie art. 81 WE

(sprawa COMP/38.456 — Bitum — Niderlandy), na mocy której wymierzono jej grzywnę z tytułu naruszenia art. 81 WE.

Na poparcie skargi skarżąca powołuje się, po pierwsze, na naruszenie art. 81 WE oraz art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003. Komisja nie udowodniła, że istnieje jednolite i ciągłe naruszenie art. 81 WE. Komisja nie przedstawiła dowodu na to, że dostawcy asfaltu i duże przedsiębiorstwa zajmujące się budową dróg ustalały wspólnie cenę brutto asfaltu oraz że duże przedsiębiorstwa zajmujące się budową dróg miały interes w zawarciu tego porozumienia. Co więcej, zdaniem skarżącej Komisja niesłusznie potraktowała jako naruszenie art. 81 WE porozumienia w sprawie standardowego rabatu oraz życzenie przedsiębiorstw zajmujących się budową dróg, by uzyskać lepsze warunki niż mniejsze przedsiębiorstwa zajmujące się budową dróg o mniejszym zapotrzebowaniu na asfalt.

Po drugie, skarżąca powołuje się na naruszenie art. 81 WE i art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003 oraz wytycznych Komisji w sprawie metody ustalania grzywien⁽¹⁾. Jej zdaniem Komisja błędnie oceniła wagę naruszenia.

Po trzecie, skarżąca powołuje się na naruszenie art. 81 WE, jako że Komisja w oparciu o niewłaściwe z punktu widzenia prawa i niewłaściwe rzeczowo powody wyszła z założenia, że skarżąca wywarła określony wpływ na zachowanie rynkowe spółki Ballast Nedam Grond en Wegen BV.

Wreszcie skarżąca zarzuca naruszenie art. 27 ust. 1 rozporządzenia nr 1/2003 oraz prawa do obrony, jako że Komisja odebrała jej możliwość sprostowania szeregu nowych oświadczeń zawartych w decyzji dotyczących udziału skarżącej w domniemanym naruszeniu w okresie od dnia 21 czerwca 1996 r. do dnia 1 października 2000 r.

⁽¹⁾ Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17 oraz art. 65 ust. 5 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali (Dz.U. 1998, C 9, str. 3).

Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2006 r. — Honda Motor Europe przeciwko OHIM — SEAT (MAGIC SEAT)

(Sprawa T-363/06)

(2007/C 20/42)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Honda Motor Europe Ltd (Slough, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: S. Malynicz, Barrister, N. Cordell, Solicitor)